Instytut Europy Środkowej

Komentarze IEŚ

Redakcja: Agnieszka Zajdel (sekretarz redakcji), Szczepan Czarnecki, Spasimir Domaradzki, Bartłomiej Krzysztan, Łukasz Krzyżanowski, Sławomir Łukasiewicz, Damian Szacawa, Agata Tatarenko

Nr 1527 (32/2026) | 13.02.2026

ISSN 2657-6996

© IEŚ

Agata Domachowska

Kosowo: powołanie nowego rządu i zakończenie wielomiesięcznego kryzysu politycznego

11 lutego 2026 r. odbyła się sesja inauguracyjna nowego Zgromadzenia Kosowa, wyłonionego w przedterminowych wyborach parlamentarnych z 28 grudnia 2025 r. W trakcie nadzwyczajnego posiedzenia deputowani udzielili wotum zaufania nowemu rządowi, na którego czele – po raz trzeci – stanął Albin Kurti. Decyzja ta stanowi formalne zamknięcie trwającego kilkanaście miesięcy impasu politycznego, który w 2025 r. istotnie destabilizował funkcjonowanie instytucji państwowych w Kosowie.

Wyniki wyborów parlamentarnych. 9 lutego br., po ponad miesiącu od przeprowadzenia przedterminowych wyborów parlamentarnych w Kosowie, które odbyły się 28 grudnia 2025 r. (zob. „Komentarze IEŚ", nr 1480), kosowska Centralna Komisja Wyborcza (*Komisioni Qendror i Zgjedhjeve*, KQZ) oficjalnie potwierdziła ostateczne wyniki. Najwięcej głosów zdobyła rządząca partia Ruch „Samostanowienie!" (*Lëvizja VETËVENDOSJE!*, LVV) – 51,1%. Kolejne miejsca zajęły: Demokratyczna Partia Kosowa (*Partia Demokratike e Kosovës*, PDK) – 20,19%, Demokratyczna Liga Kosowa (*Lidhja Demokratike e Kosovës*, LDK) – 13,24%, Sojusz na rzecz Przyszłości Kosowa (*Aleanca për Ardhmërinë e Kosovës*, AAK) – 5,50% oraz Lista Serbska (*Srpska lista*, SL) – 4,49%[1]. Proces wyborczy przebiegł spokojnie i bez poważnych incydentów.

Na podstawie przeliczonych głosów najwięcej mandatów w nowym parlamencie Kosowa posiada LVV – 57, następnie PDK – 22, LDK – 15 oraz AAK – 6. Zgodnie z konstytucją spośród 120 miejsc w parlamencie 20 jest zagwarantowanych dla społeczności niebędących większością (*Komunitetet jo shumicë*). Dziesięć z nich jest zarezerwowanych dla społeczności serbskiej, z czego dziewięć objęła Lista Serbska, a jedno Nenad Rašić z Partii na rzecz Wolności, Sprawiedliwości i Przetrwania (*Za slobodu, pravdu i opstanak*). Dwa mandaty przypadły przedstawicielom Tureckiej Demokratycznej Partii Kosowa (*Kosova Demokratik Türk Partisi*, KDTP), a po jednym mandacie uzyskały: Nowa Demokratyczna Inicjatywa Kosowa (*Iniciativa e Re Demokratike e Kosovës*, IRDK), Unia Socjaldemokratyczna (*Socijaldemokratska unija*, SDU), Nowa Partia Demokratyczna (*Nova Demokratska Stranka*, NDS), Koalicja VAKAT (*Koalicija Vakat*), Egipska Partia Liberalna (*Partia Liberale Egjiptiane*, PLE), Socjaldemokratyczna Partia Aszkali (*Partia Socialdemokrate e Ashkalinjve*, PSA), Jedyna Partia Gorani (*Jedinstvena goranska partija*, JGP) oraz Postępowy Ruch Kosowskich Romów (*Iniciativë Qytetare – Lëvizja Përparimtare e Romëve të Kosovës*, LPRK).

Wybór nowego przewodniczącego parlamentu Kosowa oraz rządu. 11 lutego br. Zgromadzenie Kosowa dokonało wyboru nowej przewodniczącej parlamentu. Funkcję tę objęła Albulena Haxhiu (LVV), dotychczasowa minister sprawiedliwości. Za jej kandydaturą opowiedziało się 66 deputowanych, 44 było przeciw, a 8 wstrzymało się od głosu. Haxhiu jest drugą kobietą na tym stanowisku, po obecnej prezydent Vjosie Osmani, która kierowała parlamentem w latach 2020-2021.

W dalszej kolejności wybrano pięciu wiceprzewodniczących: Ardiana Golę (LVV), Vlorę Çitaku (PDK), Kujtima Shalę (LDK), Emiliję Rexhepi (reprezentującą społeczności nieserbskie) oraz Slavka Simicia (SL). Wybór członków prezydium parlamentu umożliwił przeprowadzenie głosowania nad powołaniem nowego rządu.

Po raz trzeci funkcję premiera objął lider LVV – Albin Kurti, uzyskując poparcie 66 parlamentarzystów przy 49 głosach sprzeciwu. Nowy gabinet liczy 19 ministrów oraz trzech wicepremierów. Pierwszym wicepremierem

[1] KQZ, *ZGJEDHJET E PARAKOHSHME PËR KUVENDIN E REPUBLIKËS SË KOSOVËS 2025 / PREVREMENI IZBORI ZA SKUPŠTINU REPUBLIKE KOSOVA 2025, REZULTATET SIPAS SUBJEKTEVE / REZULTATI PO SUBJEKTIMA*, https://kqz-ks.org/wp-content/uploads/2026/02/Perqindja_e_subjekteve_parlamentare-1-f-1.pdf [10.02.2026].

i ministrem spraw zagranicznych oraz diaspory został Glauk Konjufca (były przewodniczący parlamentu), drugim wicepremierem i ministrem sprawiedliwości – Donika Gërvalla-Schwarz (dotychczasowa minister spraw zagranicznych), natomiast trzecim wicepremierem ds. mniejszości i współpracy – Fikrim Damka (przewodniczący KDTP).

W exposé premier Kurti przedstawił szeroką agendę gospodarczą i infrastrukturalną. Zapowiedział dalszy wzrost gospodarczy, modernizację elektrowni cieplnej w Obiliciu, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz zwiększenie nakładów na sektor obronny i bezpieczeństwo, w tym budowę fabryki amunicji oraz rozwój produkcji dronów. W obszarze infrastruktury ogłosił rozpoczęcie budowy linii kolejowej Gjakovë–Szkodra w ramach połączenia Prisztina–Durrës, opracowanie projektu linii łączącej Prizren i Ferizaj z Gnjilane i Bujanovacem oraz przygotowania do budowy połączenia kolejowego z lotniskiem w Prisztinie. Zapowiedział również budowę nowych szpitali w Mitrovicy i Ferizaj (serb. *Uroševac*) oraz utworzenie Banku Rozwoju, mającego wspierać sektor przemysłowy i przedsiębiorstwa produkcyjne. W polityce społecznej zadeklarował kontynuację działań na rzecz ograniczania nierówności, w tym wsparcie dla pracujących matek oraz dla dziadków i babć sprawujących opiekę nad wnukami.

W wymiarze polityki zagranicznej premier Kurti zapowiedział kontynuację dialogu z Serbią w oparciu o porozumienia z Brukseli i Ochrydy („Komentarze IEŚ", nr 793 i „Komentarze IEŚ", nr 802), podkreślając dążenie do normalizacji relacji na zasadzie równości stron. Jednocześnie zaakcentował znaczenie wzmacniania współpracy regionalnej.

Na początku swojego wystąpienia premier odniósł się do procesu byłych członków Armii Wyzwolenia Kosowa (*Ushtria Çlirimtare e Kosovës*, UÇK), który odbywa się w Hadze[2], krytykując wniosek prokuratury o wymierzenie im kar po 45 lat więzienia jako sprzeczny z faktami historycznymi i pomijający kontekst wojny wyzwoleńczej. Podkreślił jednocześnie, że zbrodnie przeciwko ludzkości zostały popełnione na albańskiej ludności cywilnej przez reżim Slobodana Miloševicia, a próby zrównywania UÇK z „reżimem ludobójczym" uznał za nieuprawnione.

Komentarz. Zdecydowane zwycięstwo LVV w przedterminowych wyborach parlamentarnych oraz powołanie trzeciego rządu Albina Kurtiego formalnie zakończyły trwający około roku kryzys polityczny w Kosowie („Komentarze IEŚ", nr 1427 i „Komentarze IEŚ", nr 1287). Partia nie tylko utrzymała dominującą pozycję na kosowskiej scenie politycznej, lecz także – wbrew prognozom – poprawiła swój rekordowy wynik z 2021 r.[3] („Komentarze IEŚ", nr 360). Uzyskana liczba mandatów umożliwia jej samodzielne sprawowanie władzy, przy wsparciu przedstawicieli społeczności niebędących większością, bez konieczności budowania koalicji z głównymi ugrupowaniami albańskimi.

Rezultat wyborczy unaocznił jednocześnie strukturalną słabość opozycji. Zarówno PDK, LDK, jak i AAK nie zdołały przedstawić przekonującej alternatywy programowej, koncentrując swoją narrację przede wszystkim na krytyce rządu Albina Kurtiego. Taka strategia okazała się niewystarczająca do zmobilizowania elektoratu. W konsekwencji oba ugrupowania stoją przed koniecznością przeprowadzenia głębokich reform wewnętrznych, obejmujących zarówno odnowę przywództwa[4], jak i redefinicję agendy politycznej.

Czynniki międzynarodowe – w tym krytyka wobec premiera Kurtiego ze strony UE i USA dotycząca napięć na północy Kosowa („Komentarze IEŚ", nr 1248 i „Komentarze IEŚ", nr 1249) – również nie przełożyły się na wzrost poparcia dla opozycji. Elektorat nie uznał presji zewnętrznej za wystarczający argument do zmiany preferencji politycznych, co dodatkowo wzmocniło mandat partii rządzącej.

[2] W jednym z najważniejszych procesów oskarżeni są byli czołowi członkowie UÇK tj. Hashim Thaçi (były prezydent i premier Kosowa), Kadri Veseli (były przewodniczący parlamentu), Jakup Krasniqi (były przewodniczący parlamentu) oraz Rexhep Selimi (były parlamentarzysta Kosowa). Procesy dotyczą zbrodni popełnionych w czasie wojny i po wojnie w Kosowie (1998-2000).
[3] LVV zdobył ponad 487 tys. głosów, stając się pierwszą partią polityczną w Kosowie, która osiągnęła taki wynik. Tym samym LVV pobił swój wcześniejszy rekord z lutego 2021 r., kiedy zdobył 438 335 głosów.
[4] Ramush Haradinaj, wieloletni i niekwestionowany lider AAK, zapowiedział, że nie wystartuje w tegorocznych wyborach na nowego przewodniczącego partii.

Skala zwycięstwa oznacza, że to LVV stanie się kluczowym aktorem odpowiedzialnym za poziom stabilności politycznej w państwie. Z jednej strony stwarza to warunki do sprawniejszego wdrażania reform oraz odbudowy relacji z partnerami zachodnimi. Z drugiej – koncentracja władzy wokół jednego ugrupowania i silna personalizacja poparcia wokół Albina Kurtiego rodzą ryzyko nadmiernej centralizacji decyzji, osłabienia mechanizmów kontroli instytucjonalnej oraz bardziej konfrontacyjnych działań na północy kraju, co mogłoby prowadzić do wzrostu napięć wewnętrznych i międzynarodowych.

Konsolidacja władzy przez LVV ma istotne znaczenie także w kontekście wyborów prezydenckich zaplanowanych na marzec 2026 r. Kadencja prezydent Vjosy Osmani wygasa w kwietniu 2026 r., a zgodnie z konstytucją nowa głowa państwa musi zostać wybrana najpóźniej 30 dni przed jej zakończeniem. Brak wyboru prezydenta w tym terminie mógłby skutkować rozpisaniem kolejnych wyborów parlamentarnych. Vjosa Osmani zapowiedziała ubieganie się o reelekcję.